

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

UZVARAS CELŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 56. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

Nr. 47 (845)

Trešdien, 1956. g. 18. aprīlī

7. gads

Lauksaimniecības arteļa biedrs

Panākt lauksaimniecības produktu ražošanas straužu pieaugumu, nostiprināt kolektīvās saimniecības un nodrošināt lauku darbaļaužu labklājību — paredz sestais piecgažu plāns. Uz to virzīti visi partijas un valdības lēmumi. Kolchoznieku ienākumiem sestajā piecgadē jāpieaug par 40 procentiem. Pilnīgi jāpārveido materialās un kultūras dzīves apstākļi. Šo uzdevumu izpildē jāieslēdzas katram kolchozniekam — sabiedriskās saimniecības biedram. Īpaši katra atsevišķa arteļa biedra — kā kopējās saimniecības un vienota kolektīva locekļa loma pieaug, izvedot dzīvē PSKP CK un PSRS Ministru Padomes lēmumus „Par Lauksaimniecības arteļa statutu grozījumiem, par tādāku kolchoznieku iniciatīvas attīstīšanu un arteļa biedru lomu saimniecības vadīšanā.” Tas vienlaikus prasa arī maksimāli celt darba ražību un pilnvērtīgi izmantot katru hektāru kolchoza zemes.

Šie lēmumi nekādā veidā un pilnīgi atbilst kolchoznieku interesēm, palīdzēs viņiem labāk organizēt un vadīt savu saimniecību.

Mūsu rajona kolchozu laudis patreiz apspriež šos vēsturiskos lēmumus un droši izved dzīvē. Vairāki kolchozi jau ievēduši nepieciešamos grozījumus Lauksaimniecības arteļa statusos un tagad tie darbs soka ar dubultu enerģiju.

Vorošilova vārdā nosauktajā un Kaļņina vārdā nosauktajā kolchozā pieņemti konkrēti lēmumi par piemājas zemes gabalu sadalīšanu pēc taisnīga principa — apzinīgi strādā — saņem to, kas pienākas arteļa biedram. Tiem, kas darba dienu minimumu neveic, piemājas dārzi samazināti. Slaisīti un slīnīti vairs nevar pielīdzināties apzinīgiem un godīgi strādājošiem kolchozniekiem.

Šie kolchoza iekšējās dzīves pārveidojumi, piemēram, Čapajeva vārdā nosauktajā

lauksaimniecības arteļi nesalīdzināmi pacēla Kaziņmīra Eiduka un vairāku citu ēklu darbarūku ģimeņu autoritāti. Eiduku ģimenei, kur strādā visi tās locekļi, un pagājušajā gadā izstrādājuši 1154 izstrādes dienas, tagad nevar pielīdzināties šī paša kolchoza Veronikas Urbānes ģimenei, jo vīrs un abas meitas kolchozā nestrādā. Ģimene izstrādājusi tikai 152 izstrādes dienas.

Kaļņina vārdā nosauktajā kolchozā pieņemts izšķirošs lēmums: ģimenēm, kurām vīrs strādā citos darbos un sieva kolchozā, atļaut izvēlēties vienu noteiktu dzīves vietu visai ģimenei — vai kolchozā, vai ārpus tā. Tāsi nostādīts jautājums lika daudziem pārdomāt, kā celt sabiedriskās saimniecības ienākumus, lai kolchoznieki būtu par viņa īstenu dzimto vietu un kolchoza intereses par viņa personīgajām interesēm.

Kolchozniekiem vēl vairāk jāiedziļinās kolchoza saimniecības ekonomikā, jo viņiem ir neaprobežotas tiesības kontrolēt un zināt katru saimniecisko darbību, nepieļaujot nevienas kapeikas kolchoza līdzekļu nelietderīgu izsaimniekošanu. Vienaldzīgs un nomaljš atrāvies kolchoznieks lielā mērā zaudē savu kolektīva locekļa lomu visā kopējā lietā. Nav jāatmirst, ka kopēji veikts darbs un kopēji ienākumi ir arī katra atsevišķa kolchoznieka darbs un ienākumi.

Kolchozu partijas un komjaunatnes organizāciju tuvākie uzdevumi ir dziļi un saprotami izskaidrot lauku darbaļaudīm partijas un valdības lēmumus par Lauksaimniecības arteļa statutu, lai katrs ierindas kolchoznieks skaidri saprastu savu lielo lomu kopējā sabiedriskajā darbā un kolektīvās saimniecības vadīšanā.

Tikai augsts kolchoznieku apzinīgums un laba darba organizācija palīdzēs sekmīgi veikt sestās piecgažu plāna lielos uzdevumus.

Slaucējas sacensības

Patreiz lopkopjiem ir iestāties visatbildīgākais laika posms. Tuvojas kūtī stāvēšanas perioda beigas, lopbarība jāizmanto pēc iespējas lietderīgāk, lai līdz ganību laikam tās pietiktu un nesamazinātos piena izslaukumi. Par to arī cīnās kolchoza „Strauts” slaucējas.

Nesen notikušajā kolchoza lopkopju-slaucēju sanāksmē kolchoza priekšsēdētājs b. Bogdanovs slaucējas iepazīstināja īsumā ar tiem uzdevumiem, ko izvirzīja PSKP XX

kongress un slaucējas apņēmās strādāt vēl ar lielāku enerģiju, lai ieliktu pēc iespējas lielāku sava darba daļu šo uzdevumu izpildē.

Labākās slaucējas A. Puskeire un L. Silava saņēma ceļojošos vimpeļus un naudas premijas.

Patreiz slaucējas ieslēgušās pirmssaija socialistiskajā sacensībā par labāku kārtību kūtīs, par lopbarības pilnvērtīgāku izmantošanu un augstiem piena izslaukumiem.

M. Kalns

Līvānu rajona slaucēju socialistiskās sacensības SAISTĪBAS

1956. saimniecības gada II pusgamam

Padomju Savienības Komunistiskās partijas XX kongress izvirzījis lauksaimniecības darbiniekiem grandiozus uzdevumus: krasi palielināt visu lauksaimniecības kultūru ražību, piegādes laikā divkārtot lopkopības produktu ražošanu.

Vēsturisko XX kongresa lēmumu iedvesmota, visa mūsu padomju tauta ar dziļu patriotismu stājusies pie jauno uzdevumu pirmtermiņa izpildes.

Apsverot savas iespējas, daudzi mūsu valsts kolchozi nonāca pie atziņas, ka piegādes uzdevumu piena izslaukumu kāpināšanā var realizēt ievērojami īsākā laika posmā — līdz 1958. gadam. Mūsu republikas pirmrindas slaucējas, kā Gulbenes rajona kolchoza „Kopdarbība” slaucēja Marta Semule, kolchoza „Taisnība” slaucēja Viktorija Grase, kolchoza „Padomju zvaigzne” slaucēja Marija Gailīte un daudzas citas šī gada 6 mēnešos izslaukušas vairāk kā 2000 kg piena no katras gov.

Cinoties par socialistiskajā sacensībā uzņemto saistību pirmtermiņa izpildi, arī mūsu rajona labākās slaucējas guva atzīmējamus panākumus. Tā, piemēram, kolchoza „Nākotne” slaucēja Anna Soltuma pusgada laikā no katras savā kopšanā nodotās gov. izslauca 1016 l piena, Helena Kasale no Ļepina vārdā nosauktā kolchoza — 756 l piena un daudzas citas. Šīs slaucējas pirmrindnieces ik dienas ne-

nogurstoši cīnās par piena izslaukumu celšanu gan ganību, gan kūtī stāvēšanas periodā.

Apspriežot rajona slaucēju darba rezultātus par 1956. gada I pusgadu un kvēli apsvēlot PSRS Centrālās Komitejas un PSRS Ministru Padomes Aicinājumu „Visiem kolchozniekiem un kolchozniecēm, padomju saimniecību strādniekiem un strādniecēm, MTS, zinātniskās pētniecības institūtu, izmēģinājumu staciju darbiniekiem, agronomiem un zootehniekiem, visiem lauksaimniecības darbiniekiem un specialistiem”, mēs apņemamies vēl plašāk izvērst socialistisko sacensību par 6-tās piecgažu plānā lauksaimniecībā nosprausto uzdevumu pirmtermiņa izpildi, mēs apņemamies:

1. Sasniegt piena izslaukumus 1956. gadā ne mazāk kā 2000 kg no katras gov.

2. Ievērojot to, ka kolchozos nepietiek pļavu un ilgga-dīgo zāļu sējumu lopu pilnīgai nodrošināšanai ar rupjo barību, mēs apņemamies:

a) katrai slaucējai iesēt un izaudzēt lopbarības kultūras (kartupeļus, lopbarības bietes, kukuruzu u. c.) ne mazāk kā 0,5 ha platībā. Prasām no kolchozu valdēm tuvākajās dienās lopbarības audzēšanai pie fermām iedalīt laucējus, sniegt palīdzību mēslojuma izvešanā uz šiem laukiem;

b) kopā ar kolchozu valdēm un lauksaimniecības specialistiem visā ganību perioda laikā organizēt ik dienas kat-

ras gov. piebarošanu ar 25—30 kg zaļbarības, šim mērķim izmantotim zaļbarībai iesētos ziemājus, āboliņus, vīķuza mīstru, kukuruzu un lopbarības kāpostus. Darbus zaļbarības sagādē un pievešanā izpildīs pašas, bet no kolchozu valdēm pieprasām nodrošināt mums nepieciešamo inventāru, vīlejspēku un transportu.

3. Lopu pilnīgai nodrošināšanai ar barību 1956.—1957. gada ziemas kūtstāvēšanas periodam aicinām visus kolchozniekus, kolchozu valdes un MTS mehanizatorus sagādāt katrai govij 24 centnerus rupjās barības, 10 tonnas sulīgās barības, ik dienas izbarot ne mazāk par 1 kilogramu koncentrātu.

4. Ievērojot lopu skaita un to produktivitātes kāpināšanas svarīgumu, apņemamies ar rūpīgu kopšanu, labu barošanu un savlaicīgu lecīnāšanu likvidēt govju ālavību un saglabāt visus 1956. gada jaunlopus.

Aicinām kolchozu valdes organizēt ganību periodā lopiem aploku ganību sistemu, pavasarī mēslojot pļavas un ganības.

Aicinām visus rajona lopkopības darbiniekus izvērst socialistisko sacensību starp kolchozliem, fermām, atsevišķām slaucējām un ganiem par augstiem piena izslaukumiem.

Saistības pieņemtas rajona slaucēju sanāksmē 1956. gada 14. aprīlī

Rajona lopkopju sanāksme

Slaucējas apspriež 1956. gada I. pusgada rezultātus

Šā gada 14. aprīlī rajona slaucējas pulcējās Līvānu kultūras namā, lai apsprieztu 1956. saimniecības I pusgada rezultātus un dalītos darba pieredzē. Par slaucēju sa-sniegtajiem rezultātiem referēja LKP Līvānu rajona komitejas agitācijas un propagandas daļas vadītāja b. Ivanova. Referenteatzīmēja, ka saimniecības gada sešos mēnešos daudzas rajona slaucējas sasniegušas ievērojamus rezultātus, salīdzinājumā ar pagājušo gadu. Piemēram, Anna Soltuma, Emīlija Švirkste no kolchoza „Nākotne”, Helena Kasale, Veronika Vaivode no Ļepina vārdā nosauktā kolchoza, Helena Rāzna no kolchoza „Uzvara” un citas.

Ļepina vārdā nosauktais kolchozs, „Uzvara”, „Ziedošā vārpa”, salīdzinājumā ar pa-

gājušo gadu, ievērojami kāpinājuši piena izslaukumus. Tas panākts, ievēdot fermās pienākošu kārtību, labāk apgādājot lopus ar barību, nostiprinot lopkopības kadrus, bet pēdējiem ieviešot pirmrindnieku — slaucēju darba pieredzi.

Referente atzīmēja, ka, neskatoties uz ievērojamiem sasniegumiem vairums kolchozu un rajons šogad piegādājis valstij ievērojami mazāk piena (par 77 tonnām).

Debatēs uzstājoties, labākās rajona slaucējas, daloties savā darba pieredzē, kvēli apsvēlca PSKP XX kongresa direktīvās sestajam piecgažu plānam izvirzītos uzdevumus lopkopībā. Sapulces dalībnieki vienprātīgi pieņēma saistības lopkopībā 1956. gadam, bet slaucējas pirmrindnieces uzņēmās paaugstinātas saisti-

bas: Emīlija Švirkste — izslaukt gadā 3000 litru piena no gov., Zenta Zepa — 2500 l, Tekla Lielofure — 2800 l, Helena Kasale — 2500 litru, Anna Soltuma no kolchoza „Nākotne” pieņēma Krustpils rajona kolchoza „Ļepina karogs” labākās slaucējas Olgas Vītolas uzaicinājumu socialistiskajā sacensībā un apņēmās iegūt pa 3000 litru piena no gov. gadā.

Notikušā slaucēju sanāksmē parādīja vienotu kolektīva gribu — izbeigt reiz atpalcību rajona slaucēju vidū.

Noslēgumā Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Līvāns rajona partijas komitejas, izpildkomitejas un rūpniecības uzņēmumu vārdā pasludza vērtīgas dāvanas labākajām slaucējām.

A. Babris

Pirmrindnieku tribīne

Mūsu rajona lopkopības pirmrindniece — slaucēja Helena Kasale no Lēpina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa gadu gadu kāpina piena izslaukumus. Publicējam viņas darba pieredzi.

KĀ ES KĀPINU
PIENA IZSLAUKUMUS

Par slaucēju Lēpina vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteļī strādāju jau no tā dibināšanas dienas — sešus gadus. Lopkopes slaucējas darbs nav viegls, par to būs jāpārliecina katrs, kam savā darbā jāaskaras ar lopkopības nozari. Kopjot savas piena devējas, mācoties no citām mūsu rajona un republikas labākajām slaucējām, esmu apguvusi zināmu pieredzi, kas palīdz man kāpināt piena izslaukumus. Tā 1954. gadā caurmērā no vienas govī ieguvu 1800 litru piena, 1955. gadā jau 2400 litru. Tas ir par 600 litriem vairāk. Šogad uz iegūtās pieredzes un 1955. gada barības bāzes pamata ik mēnesi pārsniedzu piena izslaukumus, salīdzinājumā ar šo pašu periodu pagājušajā gadā. Līdz 1. aprīlim, tas ir sešu mēnešu laikā, izslaucu 756 litrus piena no govīm. Tas dod man iespēju līdz kūti stāvēšanas perioda beigām iegūt pa 1000 litru piena, vai visā gadā ne mazāk kā 2500—2700 litru no govīm.

Manā kopšanā pašlaik atrodas 9 govīs, kuras izvietotas kopā ar otras mūsu kolchoza labākās slaucējas Veronikas Vaivodes grupas govīm. Kūts ir silta, gaīša un turpat blakus atrodas arī barības šķūnis. Tas viss atvieglo man darbu.

Darba dienu iesāku plkst. 5.00 rītā. Vispirms pārtīru ejas, govju stāvēšanas un pašas govīs. Pēc tam sākas slaukšana. Pirms slaukšanas katrreiz ar slapju drānu noslauku tesmeni un izdaru tā masāžu. Slaucot ievēroju vislielāko klusumu, tīrību un plenu izslaucu līdz pēdējam pilienam. Pēc slaukšanas un piena novietošanas sāku barošanu. No rīta govīm dodu šādu barības devu: spēkbarību 2 kg,

Helena Kasale,
Lēpina vārdā nosauktā kolchoza
slaucēja

pēc tam 5 kg kartupeļu un 3 kg sienu. Katrai govij iekārtotā dzirdināšanas sile ļauj tām izmantot ūdeni pēc vajadzības.

Pēc barošanas veicu otrreizēju, pilnīgu govju un kūts tīrīšanu. Siltākās ziemas dienās laižu govīs pastaigā. No plkst. 10.00—12.00 ļauju govīm atpūsties. Pēc plkst. 12.00 sākas otrreizējā govju slaukšana. Sākot ar marta mēnesi, kad man atnesās gandrīz visas govīs, papildus piebaroju pa 6 kg saknauņu un skujlīgas. Pusdienās bez minētā raciona vēl izbaroju 2 kg sienu. Jāatzīmē, ka tikai šogad sāku govīm dot skujlīgas pēc vajadzības. Jāsaka, ka rezultāti jūtami, uzlabojās ne tikai miesas stāvoklis, bet arī izslaukumi. Pusdienas darbus kūlī izbeidzu plkst. 14.00. Līdz plkst. 18.00 govīs atpūšas, tad iesākas vakara solis manās darba gaitās. Vakārā govīm izbaroju sienu un salmus 3 kg sajauktā veidā. Iztīru kūti, sagatavoju barību nākošās dienas rīta devai un

ap plkst. 20.00 slaucu govīs trešo reizi.

Caurmērā no vienas govīs pašlaik izslaucu 13 litrus piena dienā, bet divas labākās „Girta” un „Zemāre” dod pa 16 litru dienā.

Sakarā ar to, ka mūsu kolchozs ir tālu no pilsētas un nav iespējams ziemas periodā govīm piegādāt šķiedeni, kas citos rajona kolchozos, piemēram, „Nākotnē” ievērojami palielina piena izslaukumus, un barības bāze ir sevišķi rupjās, kolchozā ir samērā maza, tad ievērojamu lomu piena izslaukumos gūst manis pašas izaudzētie kartupeļi un saknauņi piefermas laucīņā. Pagājušajā gadā es tos audzēju pushektara platībā un baroju savām govīm vēl tagad.

Šopavasār audzēju pushektara platībā saknauņus — pēc iespējas vairāk kartupeļu un pushektara platībā kukurūzu skābbarībai. Tas man nodrošinās nākošā ziemas periodā piena izslaukumus ievērojami kāpināt.

Piefermas laucīņu apstrādē un kopšanā man palīdz ģimenes locekļi. Jau tagad esam izveidoši pietiekami daudz uz laucīņiem mēslojuma, bet ar sēklas materiālu mūs slaucējas apgādās kolchozs.

Vasaras periodā, tāpat kā pagājušajā gadā, man ir ierīkoti 4 aploki, kur govīs ganām pa nedēļām. Tas atļauj ievērojami labāk izmantot ganības un vienmēr zāle ir labākas kvalitātes.

Izmantojot savu un biedru darbā gūto pieredzi, kolchoza saimnieciskās iespējas, es šogad pielieku un pielikšu visus spēkus, lai piena izslaukumus joprojām kāpinātu, jo zinu, ka mana darba auglī dod zināmu ieguldījumu sestās piecades uzdevumu izpildē.

Rajona
kulturas nama
muzikas pulciņa
vadītājs

labi sagatavoti muzikas izpildījumi. Tas viss panākts ar rūpīgu un neatlaidīgu pulciņa vadītāja un visa kolektīva darbu. J. Čerčins bieži nodarbojas atsevišķi ar

Muzikas pulciņa vadītājs Jāzeps Čerčins kulturas namā iesāk strādāt pusgadu atpakaļ, bet šajā negarajā laikā spīdī viņš jau paveicis daudz. Estrades orķestris viņa vadībā nesalīdzināmi izaudzis. Arvien biežāk uz rajona kulturas nama skatuves pilsētas darbaudis redz koncertu programmas, kurās ietilpst

katru pulciņa dalībnieku. Patreiz kulturas nama estrades orķestris gatavo 1. Maija svētku programmu, ar vairākiem jauniem numuriem.

Attēlā: pulciņa vadītājs J. Čerčins (pa labi) palīdz trompetistam A. Birkmanim apgūt „Neapolitaniešu dejas” melodiju.

A. Zemzars

FIZISKĀ KULTURA UN SPORTS

Šacha turnīrs tuvojas noslēgumam

Pēc izspēlētām priekšspēlēm finalā iekļuva 14 labākie rajona šachisti, starp tiem arī četri II klases šachisti: G. Mikulis, A. Sprentis, E. Kovaļovs un J. Daugavvanags. Šim četriniekam ir kā laba prasme, tā arī pietiekoša pieredze šachā, tāpēc bija visas iespējas izvirzīties rajona šachistu pirmajās vietās. Taču pēdējā laikā trīs no tiem jūtami atpūlējās, patur savus

sasniegumus vienīgi G. Mikulis. No 12 iespējamām uzvarām viņš ieguvis 10. Toties izvirzījās jaunais šachists E. Kalvāns, kurš no 9 spēlēm izcīnīja 7 uzvaras. Starp abiem notiek spraīga cīņa par 1. vietu. Šī turnīra uzvarētāji piedalīsies zonas šacha turnīrā Jēkabpilī, tāpēc finalspēles jo sevišķi dzīvas un spraundzinātas.

M. Sūna

Šaušanas sacīkstes

15. aprīlī Krustpīlī notika šaušanas sacensības starp 7 rajonu skolu jaunatnes komandām. No Līvānu rajona komandu pārstāvēja Jānis Daugavvanags, Pēteris Zusāns (1. vidusskola) un Vladimirs Zukojs (2. vidusskola).

Sliktie laika apstākļi — migla un lietus — nopietni traucēja sasniegt labus rezultātus, bet līvānieši savā rajona godu aizstāvēja enerģiski un sacensībās ieguva komandas novērtējumā 550 punktus,

ierindojušies no 7 komandām 2. vietā. Pārāki par līvāniešiem izrādījās vienīgi krustpīlieši. Taču vērtējot dalībnieku rezultātus individuāli, Jānis Daugavvanags pārspēja arī krustpīliešus, ieguvis 1. vietu ar kopējo punktu skaitu 208, tāpēc gandrīz pusi no visas komandas rezultātiem. Sacensības norādīja, ka cītīgi trenējoties no mūsu rajona var izvirzīties teicami strēlnieki.

L. Šellars

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Tautas prasa
atbrunošanos

Vispasaules miera padomes ārkārtējā sesija, kas notika Stokholmā (Zviedrijas galvaspilsētā), apsprieda vienu jautājumu — par bruņojumu samazināšanu un atomieroču aizliegšanu. Pašlaik tas ir visaktualākais jautājums starptautiskajā dzīvē. Atbrunošanās atbilst visu tautu dziļākajām interesēm, jo drudzainā bruņošanās sagādā darbaudim tikai postu un pastiprina kara briesmas.

Tautas prasa atbrunošanos. Un šī prasība jo spēcīgi izteikta Vispasaules miera padomes Stokholmas sesijā. Daudzi runātāji sesijā uzsvēra, ka saspīlējums valstu attiecībās atalājis un ka tagad ir visas iespējas vienoties par atbrunošanos. Vajag tikai, lai visas lielvalstis, no kurām šāda vienošanās visvairāk atkarīga, patiesi darītu visu, lai to panāktu.

Sesija pieņēma vairākus svarīgus dokumentus, kuros ietverta programma cīņai par atbrunošanos. „Aicinājumā pasaules sabiedriskajai domai” sesija uzsvēra, ka tautas būs vēl modrākas un pastiprinās savu cīņu, kamēr nebūs panākta vispārēja atbrunošanās, kā arī atomu un ūdeņraža ieroču pilnīgs aizliegums. Lai šo mērķi sasniegtu, jānostiprina miera piekritēju sadarbība ar visām citām sabiedriskajām organizācijām, kas prasa atbrunošanos. Pašreizējais saspīlējuma atslābums valstu attiecībās rada labas iespējas šādai kopīgai rīcībai.

Svarīga nozīme ir arī citiem sesijā pieņemtajiem dokumentiem, it sevišķi deklarācijai ekonomiskajos, sociālajos un kultūras jautājumos un deklarācijai atomenerģijas jautājumos. Pirmajā ir runa par to, cik daudz cilvēce iegūtu, ja tiktu izbeigta drudzainā bruņošanās. Otrajā — izteikta tautu prasība likt

atomenerģijai kalpot mierlaila vajadzībām.

Draudzības un
sadarbības vizīte

Nesen PSRS Ministru Padomes Priekšsēdētāja Pirmās vietnieks A. I. Mikoļans apmeklēja vairākas Āzijas valstis. Viņš bija Afganistānā, Pakistānā, Indijā, Birmā, Vjetnamas Demokrātiskajā Republikā, Ķīnas Tautas Republikā un Mongolijas Tautas Republikā.

Pakistānā A. I. Mikoļans piedalījās svinībās sakarā ar šīs valsts pasludināšanu par republiku. Biedrs Mikoļans sastapās ar Pakistānas valsts darbiniekiem, un šīs sarunas, bez šaubām, sekmēs ciešāku sakaru nodibināšanu starp Pakistānu un PSRS.

Liela nozīme Padomju Savienības un Indijas draudzības tālākā nostiprināšanā bija A. I. Mikoļana vizītei Indijā. Par biedra Mikoļana sarunām Indijā avīze „Hindustan Standard” rakstīja: „Indijas un Padomju Savienības attiecībās

sperts jauns solis uz priekšu. Ekonomiskā sadarbība ir izdevīga abām zemēm. Vēl vairāk, tā rāda paraugu, kā rūpnieciski attīstīta zeme, neuzspiežot nekādus noteikumus, veicina mazāk attīstītas zemes industrializāciju. Indija no visas sirds apsveic šo Padomju Savienības rīcību”.

Birmā vesto sarunu rezultātā publicēts A. I. Mikoļana un Birmas Premjerministra U Nu kopīgs paziņojums. Tā ietverts, ka Padomju valdība piedāvājusi kā velti Birmas tautai uzcelt slimnīcu, teātri, kā arī kultūras un sporta kombinātu. Šo velti ar pateicību pieņēmusi Birmas tauta un valdība, savukārt dāvinot Padomju Savienībai attiecīgu daudzumu rīsu. Parakstīta Padomju Savienības un Birmas papildu tirdzniecības vienošanās un ilgtermiņa protokols par savstarpējām preču piegādēm.

Mūžīga un nesatricināma ir PSRS un Ķīnas tautu draudzība un savienība. To vēlreiz

loti pārliecinoši apstiprināja sarunas, ko A. I. Mikoļans veda ar Ķīnas valsts darbiniekiem. Sarunu rezultātā parakstīta vienošanās, saskaņā ar kuru Padomju Savienība palīdzēs Ķīnai celt 55 jaunus rūpniecības uzņēmumus, papildus 156 objektiem, ko jau būvē ar PSRS palīdzību. Panākta arī vienošanās par Ķīnas un PSRS sadarbību dzelzceļa izbūvē, kas savienos Lančovu (Ziemeļrietumu Ķīnā) ar mūsu Turkestanas-Sibīrijas dzelzceļu. Regulāro kustību pa jauno dzelzceļu paredzēts atklāt 1960. gadā.

Mongolijas Tautas Republikā A. I. Mikoļana vizītes laikā panākta vienošanās par PSRS un MTR ekonomisko attiecību nostiprināšanu.

Āzijas zemju demokrātiskās aprindas vērtē A. I. Mikoļana braucienu kā svarīgu ieguldījumu šo zemju ekonomisko sakaru, sadarbības un draudzības paplašināšanā ar Padomju Savienību.

V. Charkovs

Redaktors v. i. M. IVANOVA